

Arrest

nr. 238 063 van 7 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
                      2. X
                      3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2020, die de partijen in kennis stelt van het motief waarop het beroep op het eerste zicht door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

Gelet op de pleitnota van de verzoekende partijen van 30 juni 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers, verzoekster M. en haar broers, thans verzoekers Kar.(...) en Kam.(...), dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen d.d. 11 februari 2020, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”, waarbij hun verzoek om internationale

bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers, van Iraakse nationaliteit, dienden op 13 september 2019, als begeleide minderjarigen, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoekers werden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming op 15 januari 2020 door de commissaris-generaal gehoord. Verzoekers Kar.(...) en Kam.(...) werden zelf persoonlijk op het Commissariaat-generaal gehoord. Gezien de jeugdige leeftijd van verzoekster, thans 5 jaar oud, werd hun moeder in haar naam op het Commissariaat-generaal gehoord.

Ter staving van hun verzoek om internationale bescherming leggen verzoekers de volgende documenten neer: hun woonkaart, de huwelijksakte van hun ouders, extra foto's en documenten in verband met de werkzaamheden van hun vader als politieagent en een psychologisch attest met betrekking tot verzoeker Kar.(...).

2.1. Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt "Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt."

2.2. Artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, bepaalt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."

3. In de bestreden beslissingen, waarbij verzoekers' verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet, stelt de commissaris-generaal vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers hun verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die hun ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissingen definitief zijn. Verzoekers en verzoekster, bij monde van haar moeder, verwijzen, zo wordt vastgesteld, nog steeds naar het feit dat de persoon die destijds door hun vader tijdens diens werkzaamheden als politieagent werd gearresteerd, een zekere A.R., hen iets wil aandoen en het feit dat hun grootvader verzoekster zou willen laten besnijden. In dit verband wordt in de bestreden beslissingen benadrukt dat het Commissariaat-generaal het verzoek om internationale bescherming van hun ouders heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan hun verklaringen hieromtrent. Bijgevolg kan evenmin worden aangenomen dat verzoekers, op basis van dezelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zouden maken, aldus de commissaris-generaal. De commissaris-generaal acht het voorts opmerkelijk dat enkel in naam van verzoekers, de kinderen, een verzoek werd ingediend, zonder dat hun ouders in eigen naam een nieuw verzoek indienden. De vaststelling dat verzoekers hun ouders er tot op heden niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt, zo luidt het, de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat verzoekers' ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel het verblijf op het Belgische grondgebied te verlengen. De documenten die door verzoekers worden neergelegd kunnen, zo wordt geoordeeld, voormelde appreciatie niet in een positieve zin ombuigen. Rekening houdende met het voorgaande, blijkt dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een afzonderlijk verzoek voor hen rechtvaardigen, zo oordeelt het Commissariaat-generaal.

Voorts concludeert de commissaris-generaal op basis van de informatie waarover hij beschikt dat wat de veiligheidssituatie in verzoekers' regio van herkomst Suleymaniyah betreft, er voor burgers in de

noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, aldus de commissaris-generaal die hieraan toevoegt dat verzoekers nalaten het bewijs te leveren dat zij specifiek geraakt worden, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld te Suleymaniyah. Evenmin beschikt de commissaris-generaal, zo besluit hij, over elementen dat er in hoofde van verzoekers omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch zij ondernemen geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekers toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter manifest in gebreke blijven. Verzoekers beperken zich immers louter tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

Verzoekers betwisten noch ontkennen thans dat zij zich in het kader van hun verzoek om internationale bescherming volledig baseren op dezelfde motieven die eerder door hun ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming werden aangebracht. Zo herhalen ze thans in hun verzoekschrift de verklaringen afgelegd over en vrees geuit op het Commissariaat-generaal voor A.R. alsook "Daarnaast (...) dat verzoekers grootvader hen zou willen laten besnijden".

In weerwil van verzoekers' huidige verzuchtingen, werd door de commissaris-generaal wel degelijk en afdoende rekening gehouden met het door hen neergelegde psychologisch attest met betrekking tot verzoeker Ar(...). In de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker Ar(...), een motivering die in de overige bestreden beslissingen wordt hernomen, wordt dienaangaande op goede grond het volgende overwogen: "Het psychologisch attest met betrekking tot u vermeldt slechts dat u wegens een traumatiserende ervaring in uw land nog steeds significant lijdt en dat het therapeutisch proces dat sinds 1 maart 2019 maandelijks loopt, moet worden verdergezet. Een psycholoog doet vaststellingen over de mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoeningen, maar hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarvan de psychische toestand het gevolg is. Hierbij moet daarenboven nogmaals op worden gewezen dat, gelet op voorgaande vaststellingen, de door u aangevoerde asielmotieven ongeloofwaardig werden bevonden. Uit het loutere gegeven dat u psychologische problemen kent en in dit kader een attest hebt neergelegd, kan niet afgeleid worden dat uw asielrelaas zou berusten op de waarheid."

De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar en het citeren uit het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens R.J. tegen Frankrijk, van 19 september 2013, is geenszins van aard hier een ander licht op te werpen. Het door verzoekers neergelegde attest met betrekking tot verzoeker Kar(...) is niet van aard dat een oorzakelijk verband wordt aangetoond tussen diens psychische toestand en de voorgehouden problemen in verzoekers' land van herkomst Irak. Er dient op gewezen dat de behandelende psycholoog - geen arts - zich slechts heeft kunnen baseren op de verklaringen van verzoeker Kar(...), waardoor dit attest geen uitsluitel geeft over de ware oorzaak van de vastgestelde psychologische problemen. Een psycholoog/arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze medische-psychologische problemen werden opgelopen (RvS 11 juni 2008, nr. X; RvS 10 oktober 2007, nr. X; RvS 10 juni 2004, nr. X). De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij dat dit attest geenszins kan worden aanzien als formeel (begin van) bewijs van de voorgehouden, doch eerder in het kader van verzoekers' ouders verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig bevonden problemen in en vrees jegens Irak. Volledigheidshalve stipt de Raad aan dat voormeld arrest R.J. tegen Frankrijk betrekking heeft op verzoekers om internationale bescherming die, gestaafd door medische attesten welke de letsels objectief aantonen, sporen van foltering vertonen op hun lichaam, wat in casu niet het geval is.

Wat de argumentatie in het verzoekschrift betreft, waarbij naar een oud persartikel van 24 februari 2010 wordt verwezen getiteld "Meerderheid van Koerdische vrouwen in Irak is besneden", omtrent de besnijdenis op grote schaal van Koerdische meisjes in Iraaks Koerdistan, wijst de Raad erop dat verzoekers' ouders de vrees dienaangaande in hoofde van hun dochter, verzoekster reeds eerder hebben aangebracht, waardoor de vaststelling zich opnieuw opdringt dat verzoekers zich op dezelfde gronden als die aangehaald door hun ouders baseren. Bovendien volstaan het aanhalen van algemene informatie, zoals die in het verzoekschrift bijgebracht, niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst actueel worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond, quod non in casu. Zoals eerder in het kader van verzoekers' ouders hun verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld zijn er geen concrete elementen die een nood aan internationale bescherming aantonen en verzoekers brengen zelf geen eigen feiten of elementen in die zin aan.

Verzoekers laten thans in hun verzoekschrift de beoordeling in de bestreden beslissingen omtrent de veiligheidssituatie in hun regio van herkomst in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet onverlet. Deze motivering blijft derhalve onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

5. Bijgevolg lijkt het erop dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen."

2. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft de verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3. De Raad stelt in voorliggende zaak vast dat verzoekende partijen in de pleitnota van 30 juni 2020 bepaalde argumenten zoals uiteengezet in het verzoekschrift summier hernemen en repliceren dat "aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in casu onmogelijk de waarachtigheid van de psychische problemen van verzoeker zelf kan onderzoeken, dient het dossier verwezen te worden naar het CGVS voor verder onderzoek".

Met het summier hernemen van bepaalde argumenten zoals ontwikkeld in het oorspronkelijk verzoekschrift, vermogen verzoekende partijen geen afbreuk te doen aan de dienaangaande in voormelde beschikking opgenomen overwegingen. Ook met hun betoog dat "aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in casu onmogelijk de waarachtigheid van de psychische problemen van verzoeker zelf kan onderzoeken, dient het dossier verwezen te worden naar het CGVS voor verder onderzoek" gaan verzoekende partijen volledig voorbij en doen zij op generlei wijze afbreuk aan de in voornoemde beschikking opgenomen grond dat "Het door verzoekers neergelegde attest met betrekking tot verzoeker Kar.(...) is niet van aard dat een oorzakelijk verband wordt aangetoond tussen diens psychische toestand en de voorgehouden problemen in verzoekers' land van herkomst Irak. Er dient op gewezen dat de behandelende psycholoog - geen arts - zich slechts heeft kunnen baseren op de verklaringen van verzoeker Kar.(...), waardoor dit attest geen uitsluitel geeft over de ware oorzaak van de vastgestelde psychologische problemen. Een psycholoog/arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze medische-psychologische problemen werden opgelopen (RvS 11 juni 2008, nr. X; RvS 10 oktober 2007, nr. X; RvS 10 juni 2004, nr. X). De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij dat dit attest geenszins kan worden aanzien als formeel (begin van) bewijs van de voorgehouden, doch eerder in het kader van verzoekers' ouders verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig bevonden problemen in en vrees jegens Irak.". Dient benadrukt dat het de taak van verzoekende partijen is om de verschillende elementen van hun relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS heeft hierbij inderdaad een samenwerkingsplicht, in die zin dat het de door verzoekende partijen aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst of land van gewoonlijk verblijf en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door verzoekende partijen aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Het is duidelijk uit het administratief dossier dat dit onderzoek terdege is gebeurd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst van verzoekende partijen, en na een grondig onderzoek van alle

door hen afgelegde verklaringen en de door hen overgelegde stukken besloot de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoekende partijen geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS